

SCHRIFTMEDITATIE

"Het zaad zal Hem dienen".

Psalm 22:31a

De mens wil altijd iets doen en daarstellen. Hij gelooft niet dat alles tevergeefs en verloren is. In de afgelopen maand hebben enkele jongen mensen "belijdenis" mogen doen. Naar aanleiding daarvan vragen we een ogenblik uw aandacht voor bovenstaand Schriftwoord. "Het zaad zal Hem dienen". Wat is er van ons en ons zaad te zeggen? Is er van ons en onze kinderen enige verwachting? In het geheel niet. Wij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods. Wij zijn het "zaad Adams", aan dood en verdoemenis onderworpen. Wij groeien als takken aan een giftige boom. Wie zal een reine geven uit een onreine?

Allen zijn wij afgeweken en onnut geworden; onbekwaam tot enig goed. Ja wij, en onze kinderen tevens. Van zoiets wil de mens nu niets weten. Vrome en goddeloze aanvallen worden op deze waarheid gericht. De wereld vindt alles maar onzin. De godsdienst spreekt over geloven en belijden, vereisten en verantwoordelijkheden. Het Woord van God blaast echter alles weg. Het roept ons toe: alles tevergeefs.

Tevergeefs onze werkzaamheden.

Tevergeefs ons geloven.

Tevergeefs onze wereldmeiding.

Tevergeefs ons belijden.

Het Woord van God brengt al het onze onder de doodslijn. De ganse wereld is verdoemelijk voor God. De mens zet altijd de mens in het middelpunt. Hij mag bekeerd of onbekeerd heten, licht of zwaar genoemd worden, het komt alles op hetzelfde neer.

Waar komt het dan bij ons op neer? Hier op: uit mij, door mij en tot mij zijn alle dingen; mij zij de heerlijkheid en de eer.

De waarde wordt gelegd in ons al of niet oprecht geloven en belijden. De klemtoon valt altijd zo, dat we òf als wel òf als niet gerechtigden, belijden, Avondmaal vieren, enzovoorts.

Waar de Waarheid en Majesteit van het Woord, in betoning des Geestes, de hof komt doorwaaien, komt ook een andere waarheid aan het licht. Er wordt een andere hoop, een ander inzicht, een ander geloof geboren.

Deze hoop en dit geloof worden geboren uit het Welbehagen Gods in Christus Jezus.

Waarachtig, gaan we dan geloven dat in ons geen goed woont, ook geen belijdend goed. Het is als een openbaring, wanneer ons eniger mate het oog wordt verlicht. We zien dan dat ons "gemoedelijk gezeur"niets anders oplevert dan stinkende vruchten. Wij zijn toch uitgesloten. De Heere kan en wil niets meer van ons gebruiken.

Is er dan voor u, vaders en moeders, geen enkele troost meer? Ja toch... Die troost, niet van maar voor uw zaad, vloeit uit een andere Bron. Het is de Bron van het dierbare bloed van het onbestraffelijke Lam. Deze Bron ontspringt uit de "woorden Zijn brullens", uit Zijn verlaten en vernedering. Dáár kan nu maar alleen de verwachting van zijn. De Heere Jezus heeft

overwonnen. Hij heeft de kelk vol bitterheid geledigd. Hij is uit de angst en het gericht weggenomen. Hij heeft geroepen: "Volbracht". Hij is opgevaren in de hoogte. Hij heeft gaven genomen om uit te delen. Ook deze gave, dat ellendige mensen Zijn Naam mogen belijden. Moet je daar dan niets voor hebben, vraagt iemand? Heb je dan nog niet genoeg vloek en verderf over je ziel gebracht? Heb je nog niet genoeg tegen Hem gerebelleerd? Geloof je nog niet dat je hele leven een aanklacht is? Ben je nog te braaf, te oprecht, te eerlijk, te serieus om Zijn Naam te belijden?

Wat een verdoemelijke hoogmoed. Wat een ontzettende eigenwaarde en grenzeloze brutaliteit. Adam staat nergens voor. En dan zou Gods kerk nog blij moeten zijn als het zijne hoogheid behaagt, na veel discussie Gods Naam te belijden? Ganselijk niet.

Werp het net aan de rechter zijde en gij "zult" vinden. Luister liever naar wat de Heilige Geest getuigt: "Het zaad zal Hem dienen". Dat is nu dat verdoemelijke zaad. Dat zegt de Geest van Christus. Ja, ja, wij wensen een ander zaad. Wij willen pronken met ons heilige zaad op een gezegende aarde.

De Heere strekt Zijn handen echter uit naar ellendelingen. De Geest neemt het uit het lijden en de overwinning van Christus: Het zaad "zal" Hem dienen. Dat is geen: "misschientje", nee, dat heeft de Heere Zelf op Zich genomen. Hij maakt Zich in "onvoorwaardelijke" beloften bekend. Niets heeft Hij voor ons overgelaten. Alles, ja alles, is in Zijn hand.

Het zaad zal "Hem" dienen. Wie is dat? Dat is de "Onuitsprekelijke". Hij is de Heere, Jehova. Vader, Zoon en Heilige Geest. Deze drie zijn één. Hij, Die Zich in Christus openbaart en door de Heilige Geest verklaart. Hij, uit Wie, door Wie en tot Wie alle dingen zijn. Hij, Die Zijn ogen opent over het land van de duisternis en de schaduw des doods. Hij, die alle macht heeft in hemel en op aarde. Hij is de "Ik ben" en de "Ik zal zijn Die Ik zijn zal".

Het zaad zal Hem "dienen". Christus heeft het verdiend en het zaad zal Hem dienen. Het zaad zal Hem ten dienste zijn. Het zal "buijen" voor Hem. Het zal "gevangen" worden door Hem. Het zal "vragen" naar Zijn wil. Het zal geheiligd zijn in Zijn offerande. Het zal belijden Zijn werk. Het zal "behoren" tot Zijn kerk. Het zal met zonde en dood en alles wat het onze is, belijden dat Hij nochtans het Leven is. Het zal ervaren "mens te zijn", maar ook dat God de Heere is. Het zal sterven en leven. Niets hebben en toch alles bezitten.

Hier ligt de hoop, in en voor de geslachten.

Hier ligt de troost voor Sion.

Hier ligt de ademtucht voor de Kerk.

Hier Zijn de muren van Jeruzalem.

Te midden van alle verwarring is er nog balsem in Gilead.

De Heere heeft het gesproken.

De Heere heeft het vastgemaakt in Zijn eeuwig verbond.

De Heere heeft het gefundeerd in Zijn geliefde Zoon.

De Zoon heeft het verdiend met Zijn volbrachte werk. Vader en Zoon hebben het toebetrouwd aan de Heilig Geest.

U zegt: "Maar ik, ben ik er bij?"

Waar u er niet bij kunt, bent u er bij.

Waar u niets hebt, hebt u alles.

Waar Hij "nee" zegt, bedoelt Hij "ja".

Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet.
Eeuwig, eeuwig blijft het waar: "Het zaad zal Hem dienen". Het zal de Heere aangeschreven worden tot in geslachten. Zij zullen aankomen en Zijn gerechtigheid verkondigen den volken dat geboren wordt; OMDAT HIJ HET GEDAAN HEEFT.

Wil toch niet stug, gelijk een paard, weerstreven,
Of als een muil, door domheid voortgedreven;
Gebit en toom, door 's mensen hand bestierd,
Beteuglen 't woest en redeloos gediert'.
Laat zulk een dwang voor u niet nodig wezen;
Wie God verlaat, heeft smart op smart te vrezen;
Maar wie op Hem vertrouwt, op Hem alleen,
Ziet zich omringd met Zijn weldadigheên. Psalm 32:5.

D.C.O.